

வரலாற்று நாயகர்களுக்காக...

பிரேக் போட்டு நின்றதும், ட்ரக்கின் பின்புறத்தில் இருந்த இராணுவத்தினர் தம் துப்பாக்கியைத் தயாராக்கியவாறு இருக்கையிலிருந்து எழத்தொடங்கினர்.

தம்பி இரு வாகனங்களும் தன்னைத் தாண்டும்படி கவரின் மறைவிலே குந்தியிருக்க, இருவாகனங்களும் அவரைத் தாண்டுகிறது. சிறிதாக நிமிர்ந்து பார்க்கையில், ஜீப் வண்டி கண்ணி வெடியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்க, ட்ரக் அவருக்குச் சரியாக இருபதுயார் தூரத்தில் சென்றுகொண்டிருக்க கண்ணிவெடி வெடித்தது. ட்ரக் அவருக்கு மிகக் கிட்ட, கையில் எட்டிப் பிடிக்குமாப் போல் தூரத்தில் பிரேக் போட்டதால் குலங்கி நிற்க, தான் எப்போதும் உடன்தவத்திருக்கும் அவருடைய ஜி3 எ3 வெடிக்கத்தொடங்கியது.

ட்ரக்கின் இருக்கையில் இருந்து இராணுவத்தினர் எழுந்தும் எழுந்தமான நிலையில், தம்பியின் ஜி3 வெடிக்கத் தொடங்கியது.

ஜி3 எ3 மில் இருந்து புறப்பட்ட குடான ரவைகள் தாக்குதலுக்குத் தயாராக எழுந்த இராணுவத்தினரை வரிசையாக விழுத் தத்தொடங்கியது.

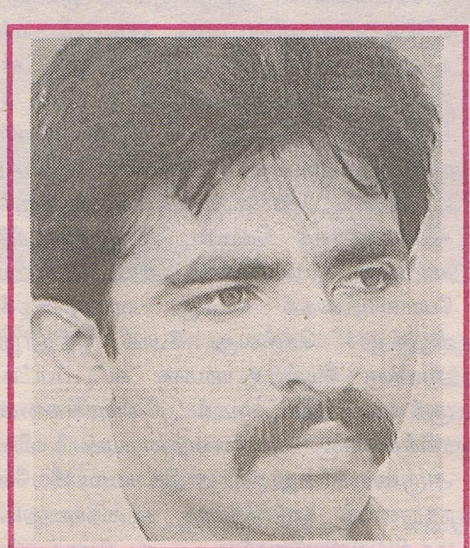
சற்றும் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட

இராணுவத்தினர் ட்ரக்கிலிருந்து கீழே குதித்து, சில்லுக்குள் புகுந்து கொண்டு மறைந்திருந்து தமது தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்கள். தம்பி நின்ற கவரில் வேட்டுக்கள் பட்டுத் தெறித்துக் கொண்டிருந்தன. இத்துடன், ட்ரக்கின் முன்புறத்திலிருந்தவர்களும் கீழே பாய எத்தனித்தனர். இதை நோக்கிய தம்பியின் ஜி3 இவர்களையும் நோக்கி முழங்குகிறது. இதிலே மிகவும் சங்கடம் என்னவென்றால், தம்பிக்கு உதவிக்கு எவருமேயில்லை. நாம் எமது திட்டத்தின்படி, ஜீப்பை முன்னேவிட்டு ட்ரக் வண்டிக்குக் கண்ணிவெடித் தாக்குதல் செய்வதற்காக இருந்தோம். அத்திட்டத்தின்படி, தம்பியை மிகப் பின்னுக்கு வைத்தோம். ஆனால், இப்போ தனியாகவே ட்ரக்கைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தம்பி தள்ளப்பட்டு விட்டார். இதேநேரம் ஜீப்பை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்டு இருந்த விக்ர, தனக்கு 20 யார் பின்னே ட்ரக் நிற்பதையும் அதிலிருந்து துப்பாக்கிகள் சுட சுடப்பதையும் அவதானித்தான். தன் இயந்திரத் துப்பாக்கியை ட்ரக்கை நோக்கித் திருப்பினான். ட்ரக்கின் முன் கண்ணாடிகள் சிதறுகின்றன. கண்ணாடிக்குக் குறுக்காக ஓர் நீள வரிசையாகச் சுட்டான்.

அப்போதுதான், சாரதி இறந்திருக்க வேண்டும். நாம் பின்பு பார்த்தபோது சாரதி தனது இருக்கையிலே ஸ்ரேறிங்கில் சாய்ந்து, வாயால் இரத்தம் கக்கியபடி உயிரை விட்டிருந்தான்.

விக்ரின் இடத்திலிருந்து சற்று முன்னோக்கி, எதிரில் இருந்த ஒழுங்குகையிலிருந்து "பலீர் காக்கா" "நிப்பிட்டரால்" ஜீப்பை நோக்கிச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தார். நிப்பிட்டரில் தோட்டாக்கள் முடிவடையும் போது, அதை மாற்றி திருப்பித் தாக்கும் படி சொல்லி உட்சாக மூட்டிக்கொண்டிருந்தார், காக்காவின் அருகிலிருந்த அப்பையா அண்ணை. அப்போது ஒழுங்குகையை நோக்கி ஒருவன் S.M.G உடன் ஓடி வந்தான்.

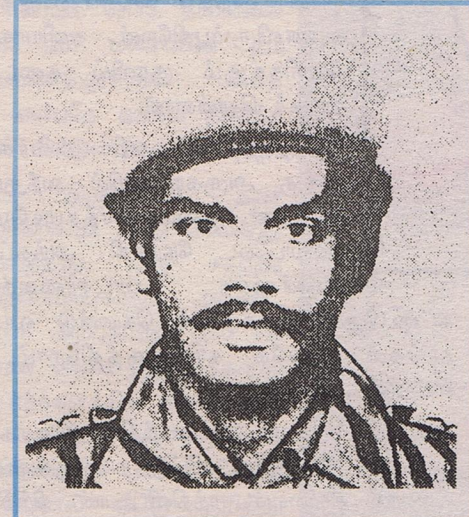
"சுடு" என்ற அப்பையா அண்ணை, உடனே "கவனம் எங்கட பெடியனோ தெரியாது. பார்த்துச் சுடு" என்றார். நிப்பிட்டர் சத்தம் ஓய, வந்தவன் பிணமாகச் சரிந்தான். அவனது S.M.G ஐ அப்பையா அண்ணை எடுத்துக்கொண்டார். இவனே ரோந்துப் பிரிவுக்குத் தலைமை தாங்கிய

கப்டன் லிங்கம்

லெப்ரினன்ட் என்பதைப் பின்னர் தெரிந்து கொண்டோம். அவனது விசேட இராணுவப் பட்டிகள் அதை உறுதிப்படுத்தின.

இதே நேரம், தம்பி தனிய நிற்பதை உணர்ந்து ரஞ்சனையும் இன்னொரு

கப்டன் ரஞ்சன் லாலா

போராளியையும் "தம்பியிடம் ஓடு" என்று துரத்தினேன். அவர்கள் அருகில் உள்ள வீடுகளால் பாய்ந்து தம்பியை நோக்கிச் சென்றனர்.

ஆனால், ரஞ்சனும் சக போராளியும் தம்பியை நோக்கிச் சென்றடைந்த போது, ட்ரக்கிலிருந்த அனைத்துத் துப்பாக்கிகளையும் தம்பியின் தனி ஒரு ஜி3 ஓயவைத்து விட்டது.

சாதாரணமாக எவரும் நம்புதற்கரிய இவ்வீரச் செயலை முடித்து விட்டு, அமைதியாக விட்டின் அருகேயுள்ள மாமரத்தின் கீழ் இருந்து, முடிந்த ரவைக்கூட்டிற்கு ரவைகளை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தார் தம்பி.

மதிலேறிக் குதித்த ரஞ்சனும் மற்றைய போராளியும் ஆயுதத்தோடு ஒரு நபர் இருப்பதைக் கண்டு, ஆயுதத்தைத் தயார் நிலைக்குக் கொண்டு, வந்து "யாரது" என்றவாறு முன்னே வந்தனர்.

"அது நான்ராப்பா" என்றவாறு ரஞ்சனை அடையாளம் கண்ட தம்பி, இங்கே எல்லாம் முடிந்தது. உங்களுடைய பக்கம் எப்படி என்றார். "அண்ணை எங்கட பக்கம் பிரச்சனையில்லை" என்றான் ரஞ்சன்.

"இங்கையும் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. ஆனால், எனக்குச் சற்று முன்பாக எதிரே இருந்த புலேந்திரனையும் சந்தோசத்தையும் காணவில்லை. காயப்பட்டாங்களோ தெரியவில்லை. வா பார்ப்போம்" என்றவாறு, தன் பிரியத்திற்குரிய ஜி3 யைத் தூக்கிக் கொண்டு விரைந்தார் தம்பி.

மதிலேறிக் குதிப்பதற்கு முன், ரஞ்சனுடன் வந்த போராளி தம்பியின் அனுமதியைப் பெற்று, எதற்கும் முன்னெச்சரிக்கையாக ஓர் குண்டை வீசினான். குண்டு ட்ரக்கின் கீழ் விழுந்து வெடித்து எரிபொருள் தாங்கிய உடைத்தது.

இதன்பின் மதிலேறிக் குதித்து, ரோட்டைத் தாண்டி புலேந்திரன், சந்தோஷத்தின் இடத்தை அடைந்தான். அங்கே புலேந்திரன், சந்தோஷத்தைக் காணவில்லை. எதற்கும் முதலில் இறந்தவர்களின் ஆயுதங்களைச் சேகரிப்புகள் எனக்கட்டளையிட்டார் தம்பி. மதிலேறி ரோட்டில் குதிக்க ஆயத்தமான ரஞ்சனுடன் வந்த மற்ற வீரன், தம்பியைப் பார்த்து அண்ணை அவன் "அனுங்கிறான்." மீண்டும் ஒருமுறை முழங்கிய ஜி3, அவனின் அனுங்கலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

இதன்பின், ட்ரக்கை நொருங்கி ஆயுதங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினார்.

பின் தம்பி, வெளியே கிடந்த இராணுவத்தினரின் இறுதி அத்தியாதை ஜி3யால் எழுதிவைத்தார். ஜி3யின் வேகம் மண்ணையோடுகளைப் பிளக்க வைத்தது.

இதேநேரம், பல்கலைக்கழக பின்வீதியால் ஓடிய ஓர் இராணுவ வீரனை, இன்னொர் போராளி துரத்திச் சென்று சுட்டான். ஜீப்பை முற்றாக முடித்து விட்டு, பொன்னம்மானும் நானும் என்னுடைய போராளிகளும் ட்ரக்கை நோக்கி நடு ரோட்டால் ஓடினோம்.

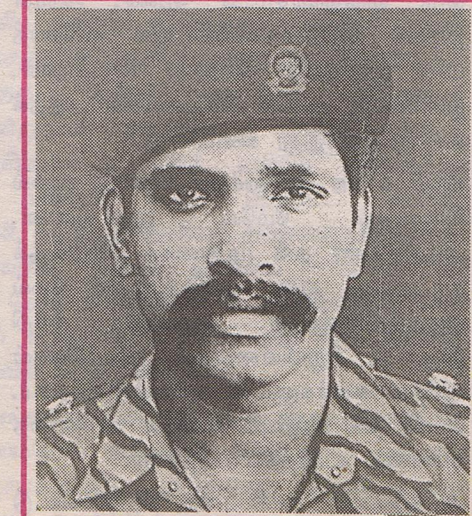
"கரையால் வாருங்கள்" என்ற தம்பியின் குரல் எம்மை வரவேற்றது. எல்லோரும் தம்பியைச் சூழ்ந்து கொண்டு, மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து கொண்டு ஆயுதங்களைப் பொறுக்கத் தொடங்கினோம்.

இதற்கிடையில் பொன்னம்மான் அத்தீத மகிழ்ச்சியுடன் இறந்து கிடந்த இராணுவத்தினரின் கெல்மெட்டைத் தலையில் போட்டுக்கொண்டு, ட்ரக்கின் கீழே இறந்துகிடந்த இராணுவ வீரர்களினது ஆயுதங்களைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டான்.

இத்தாக்குதல் இரவுநேரமாதலால், எம்மையும் இராணுவத்தினரையும் வேறு பிரிக்க, நாம் கெல்மெட்டைத்தான் குறியீடாகப் பாவித்தோம். எனவே கெல்மெட்டுடன் ஓர் உருவம் நகர்வதைக் கண்ட தம்பி, உடனடியாகத் துப்பாக்கியைத் தயார் நிலைக்கு கொண்டு வந்து "யாரது" என்று வினவ, அம்மான் "அது நான் தம்பி" என்றவாறு தந்தவறை உணர்ந்து கெல்மெட்டைக் கழற்றினார்.

பொன்னம்மானைச் செல்லமாகக் கண்டித்தவாறு எல்லாரையும் சரி பார்க்குமாறு தம்பி பணிக்க, அம்மானைக் காணவில்லை என்று விக்ரர் கத்தினான். விக்ரரும் புலேந்திரனும் அம்மான் நின்ற கடையின் மேல் ஏறினர். 'டேய் அம்மானுக்கு வெடி விழுந்திட்டுது' என்ற விக்ரரின் குரல் எங்கும் எதிரொலித்தது. எல்லோரும் அங்கே ஓட, நான் வாளை எடுத்து வந்தேன்.

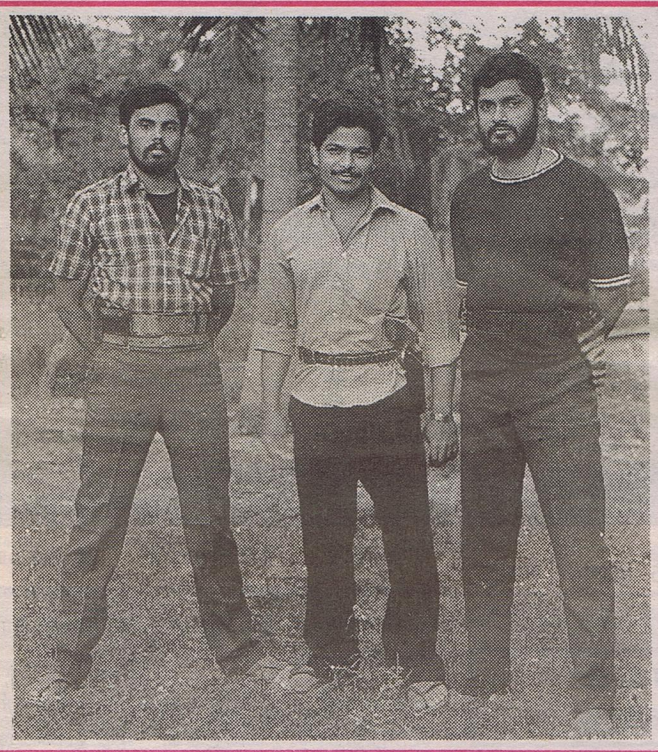
வானில் அம்மானை ஏற்றும் போது,

மேஜர் கணேஸ்

அம்மானின் உடல் குளிர்ந்து விட்டது. லிங்கம் இறுதியாக இராணுவத்தினரின் தலையில் போட, ரெஜி ஆயுதங்களைப் பொறுக்கினான்.

வான் புறப்படத் தொடங்க, மழையும் மெதுவாகத் தன் கரங்களால் வாழ்த்துத் தெரிவித்தது எமக்கு. செல்லக்கிளி அம்மானின் மரணத்திற்காக இடியும் மின்னலும் சேர்ந்து இறுதி வணக்கம் செலுத்த, வான் எமது முகாம் நோக்கிப் பறக்கிறது. *

லெப்.கேணல் புலேந்திரன், லெப்.கேணல் சந்தோசம், லெப்.கேணல் பொன்னம்மான்

இந்தத்திருப்பம், தம்பியை ஆபத்தின் உச்ச எல்லைக்குள் சிக்க வைத்துவிட்டது.

ஆனால், இந்த எதிர்பாராத திருப்பமே இப்போரின் வெற்றிக்கு வழி அமைத்தது எனலாம். மிகத் துரிதமாகவும் குறிதவறாமலும் துப்பாக்கியைக் கையாழ்வதில் முதன்மையானராகத் திகழும் தம்பியிடம், ட்ரக்கில் வந்த ஒன்பது இராணுவத்தினரும் சிக்கினதே எமது முழுவெற்றிக்கும் வழிகோலியது.

ட்ரக் மிகக்கிட்ட நிற்பதால் இலகுவாகத் தம்பியால் அவர்களைச் சுடமுடிகிறது. வெடியின் அதிர்வில் தெருவிளக்குகள் அணைந்துவிட்டபோதிலும் மிகக் கிட்ட இருப்பதால் ஒவ்வொருவராகக் குறி வைத்துச் சுட்டார். ஆனால், மிக அபாயகரமான நிலை அவருக்கு. இராணுவத்தினரைப் பொறுத்தவரை தம்பி மிகக் கிட்ட நின்றார். எதிர்பாராமல் இத்தாக்குதலில் மிக அபாயத்தின் எல்லையில் தம்பிதான் நின்றார். ஆனால், தனது ஆளுமையால், ஆற்றலால் வரிசையாக இராணுவத்தினரை விழுத்தி வந்த போதிலும், இரண்டு சாதுரியமான